

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Den 3. december 1986 debatterede Folketinget (forhandlingerne sp. 3540 ff) industriministerens redegørelse af 26. november 1986 om turistpolitik (forhandlingerne sp. 3024 ff).

I forbindelse med offentliggørelsen af redegørelsen og debatten i Folketinget advarede industriministeren stærkt imod enhver form for offentlig styring af turismen i en bestemt retning. I stedet tilkendegav ministeren, at det i turistpolitikken fra det offentlige side mest drejer sig om »... at fjerne barrierer for at skabe de mest favorable vilkår for erhvervet.«

Dette synspunkt rummer en fare for, at beslutninger om den fremtidige turistpolitik træffes alene ud fra snævre erhvervsøkonomiske hensyn.

Redegørelsen peger endvidere i retning af en defensiv turistpolitik, der ikke anviser veje til at styrke decentrale initiativer.

På denne baggrund har forslagsstillerne fundet det påkrævet at udarbejde et alternativ til regeringens turistredgørelse i form af en folketingsbeslutning, der kan nå at komme til 1. behandling i indværende samling, med henblik på fremsættelse af et revideret beslutningsforslag ved Folketingets åbning i efteråret 1987.

Det foreliggende forslag lægger op til en fastlæggelse af overordnede principper og rammer, inden for hvilke turismen kan udvikle sig frit. Det betyder, at initiativerne også fortsat skal komme fra lokalt hold. Målet er altså *ikke* at centralisere dansk turistpolitik til skade for lokale turistorganisationer og andre lokale organer, men alene at slå fast, at turistpolitik er andet og mere end erhvervs politik, og at fjernelse af en række generende barrierer ikke i sig selv sikrer, at turisterhvervet udvikler sig i samfundsgavnlig retning.

»En samfundsgavnlig udvikling af turismen kræver (imidlertid) planlægning og styring, idet en ukontrolleret vækst i turismen kan belaste infrastrukturen og ødelægge natur- og miljøverdier og dermed også erhvervets egne fremtidsmuligheder.«

Dette citat stammer fra EFs regionaludviklingsfonds »Særligt program for udvikling af nye økonomiske aktiviteter i områder i Danmark, der især er berørt af iværksættelsen af den fælles fiskeripolitik« (forordning (EØF) nr. 3638/85). Målet med programmet er at udvikle nye økonomiske aktiviteter i særlige kystnære fiskeriområder, herunder ikke mindst turistaktiviteter. Den samlede beløbsstørrelse for »det særlige program«, der vedrører turistfremme, andrager over perioden 1986 til 1990 i alt 226,2 mill. kr. Heraf udgør bidraget fra EFs regionaludviklingsfond (EFRU) 64 mill. kr.

Der er således tale om ret store investeringer sammenlignet med den årlige støtte til det almindelige turistarbejde, nemlig de ca. 70 mill. kr., der årligt bevilges over finansloven til Danmarks Turistråd.

Ovennævnte citat kunne imidlertid tyde på, at man i EF-regi har gjort sig adskilligt flere overvejelser om de muligheder og begrænsninger, der ligger i udvikling af turisme, end de synspunkter, regeringens redegørelse giver udtryk for.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at EFs Ministerråd allerede den 10. april 1984 vedtog en resolution angående en Fællesskabspolitik på området (De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 115 af 30. april 1984 s. 1) – altså meget tidligere, end man i Danmark fremlagde ideer til en dansk turistpolitik.

På baggrund af de erfaringer, Danmark har med de nuværende dominerende erhverv, først og fremmest landbrug og industri, og de miljøskader, de kan forvolde, kan nærværende forslag ses som et forsøg på at undgå at gentage de fejltagelser, der sker, når man lader et erhverv udvikle sig alene ud fra snævre vækst- og effektivitetshensyn. Mange ting havde set anderledes ud, hvis industri og landbrug havde skullet udvikle sig inden for rammen af, hvad vort miljø kan bære.

I debatten om turismens udvikling har det været fremhævet, at det er vigtigt at styrke turisterhvervet som et eksporterhverv og at sikre, at »turistbalancen« er positiv.